

Památka všech věrných zemřelých – třetí Mše sv.

INTROITUS (4. Esdr. 2, 34 et 35) Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua líceat eis. (Ps. 64, 2-3) Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exáudi oratióne meam, ad te omnis caro véniet.

VSTUP (4. Esdr. 2, 34 a 35) Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. (Žalm 64, 2-3) Tobě, Bože, náleží chvalozpěv na Sionu; tobě budiž plněn slib v Jerusalemě. Vyslyš modlitbu mou, k tobě přijde všeliké tělo.

Neřiká se *Sláva Otci*, nýbrž se opakuje *Odpočinutí věčné* až k žalmu.

ORATIO – Deus, véniaē largitor et humánaē salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut ánimas famulórum famularúmque tuárum, quæ ex hoc sáculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium preveníre concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

MODLITBA – Bože, štědrý dárce odpuštění a milovníče lidské spásy, prosíme tvou dobrotivost, abys duším služebníků a služebnic svých, které z tohoto světa odešly, na přímluvu blahoslavené Marie vždy Panny se všemi Svatými tvými, účastenství věčné blaženosti dojíti dopřál. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

LÉCTIO libri Apocalýpsis b. Joánnis Apóstoli (14,13).

In diébus illis: Audivi vocem de cælo, dicéntem mihi: Scribe: Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur. Amodo jam dicit Spíritus, ut requiéscent a labóribus suis: ópera enim illórum sequúntur illos.

ČTENÍ ze Zjevení sv. Jana Apoštola (14,13).

V těch dnech uslyšel jsem hlas s nebe, an praví ke mně: Napiš: Blahoslavení mrtví, kteří v Pánu umírají. Od té chvíle, praví Duch, ať odpočinou od svých námah, neboť skutky jejich jdou s nimi.

GRADUALE (4. Esdr. 2, 34 et 35) Réquiem aeternam dona eis, Domine: et lux perpetua luceat eis. V. (Ps. 111, 7) In memoria aeterna erit justus: ab auditione mala non timebit.

TRACTUS - Absolve, Domine, animas omnium fidelium defunctorum ab omni vinculo delictorum. V. Et gratia tua illis succurrante, mereantur evadere iudicium ultionis. V. Et lucis aeternae beatitudine perfrui.

SEQUENTIA - Dies irae, dies illa solvet saeculum in favilla: teste David cum Sibylla.

Quantus tremor est futurus, quando iudex est venturus, cuncta stricte discussurus!

Tuba, mirum spargens sonum per sepulcra regionum, coget omnes ante thronum.

Mors stupébit et natura, cum resurget creatura, iudicanti responsura.

STUPŇOVÝ ZPĚV (4. Esdr. 2, 34 a 35) Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. V. (Ž. 111, 7) V paměti věčné bude spravedlivý, pověsti zlé se nemusí báti.

TRAKTUS - Vyprošť, Pane, duše všech věřících zemřelých od všelikých pout hříchů. V. Nechť za přispění tvé milosti zaslouží uniknouti soudu pomsty. V. A prožívati světla blaženosti věčné.

SEKVENCE - Onen den, den hněvu lkavý zruší čas, dým vzejde tmavý, David, Sibylla tak praví.

Strašné chvění, bázeň hrozná, Až se tvorstvo Soudci přizná, jenž hned řeší vše a pozná.

Zní hlas trouby divně duně, volá spáče v hrobu lůně, Pán, kde sedí na svém trůně.

Smrt a příroda tu trnou, když se těla z hrobu k Soudci hrnou, každý s hříšnou skvrnou.

rum, pro quibus hoc sacrificium laudis tuae obtulimus majestati; per hujus virtutem sacramenti a peccatis omnibus expiatae, lucis perpetuae, te miserante, recipiant beatitudinem. Per Dominum.

za které jsme tuto oběť chvály velebnosti tvé přinesli, mocí této svátosti od všech hříchů očistěné, pro tvé milosrdenství blaženosti světla věčného dosáhly. Skrze Pána našeho.

súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fáciamus: faceas, Dómine, de morte transférre ad vitam. Quam olim Abrahæ promissisti et sémini ejus.

SECRETA - Deus, cujus misericórdiæ non est número, súscipe propítius preces humilitátis nostræ: et animábus ómnium fidélium defunctorum, quibus tui nóminis dedisti confessiónem, per hæc sacraménta salutis nostræ, cunctorum remissiónem tribue peccátorum. Per Dóminum nostrum.

Preface ve Mších za mrtvé.

COMMUNIO (*Esdr. 2, 35 et 34*) Lux æténa luceat eis, Dómine: Cum Sanctis tuis in æténum: quia pius es. V. Réquiem æténam dona eis, Dómine: et lux perpétua luceat eis. Cum Sanctis tuis in æténum: quia pius es.

POSTCOMMUNIO - Præsta, quæsumus, omnípotens et misericors Deus: ut animæ famulorum famularumque tuá-

Pane, přinášíme; ty je přijmi za ony duše, jejichž památku dnes konáme. Dej jim, Pane, přejítí ze smrti do života, který jsi kdysi přislíbil Abrahamovi a semeni jeho.

TICHÁ MODLITBA - Bože, jehož milosrdenství není počtu, přijmi milostivě prosby naší pokory a duším všech věřících zemřelých, jimž jsi dal vyznávatí své jméno, těmito svátostmi naší spásy uděl odpuštění všech hříčů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije.

K PŘIJÍMÁNÍ (*Esdr. 2, 35 a 34*) Světlo věčné ať jim svítí, Pane; se Svatými tvými na věky, neboť jsi dobrotivý. V. Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Se svatými tvými na věky, neboť jsi dobrotivý.

PO PŘIJÍMÁNÍ - Uděl, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, aby duše služebníkú a služebnic tvých,

Liber scriptus proferétur, in quo totum continétur, unde mundus judicétur.

Judex ergo cum sedébit, quiquid latet, apparébit: nil inúltum remanébit.

Quid sum miser tunc dictúrus? Quem patrónum rogáturus; cum vix justus sit secúrus?

Rex treménda majestátis, qui salvándos salvas gratis, salva me, fons pietátis.

Recordáre, Jesu, pie, quod sum causa tuæ viæ: ne me perdas illa die.

Quærens me, sedísti lassus: redemísti Crucem passus: tantus labor non sit cassus.

Juste judex ultiónis, donum fac remissiónis ante diem ratiónis.

Ingemisco, tamquam reus: culpa rubet vultus meus: supplicánti parce, Deus.

Přinesena psaná kniha, je v ní všecka hříčů tíha, z ní pak Soudce viny stíhá.

Soudce zasedat až bude, zjeví se, co skryto všude. Bez pomsty zda něco zbude?

Co mám, běda, promluvíti? Obhájcem kdo má mi býti, když i dobrý hrůzu cítí?

Hrůzné Velebnosti Králi! Spasiž, kdož si spásy přáli. Spas mne, Lásky zdroji stálý!

Vzpomeň si, ó, Jesu milý, žes šel pro mne k svému cíli. Nezatrať mne v oné chvíli!

Klesl's, hledaje mne, znaven. Pro mne byl kůl Kříže vstaven. Nebuď čin ten plodů zbaven!

Soudce pomsty spravedlivé, dej dar odpuštění dřívě, nežli sečeš viny křivé!

Sténám pod vinami svými, líce hříchy rumění mi. Slituj se nad vzdechy mými!

Qui Mariam absolvísti, et
latrónem exaudísti, mihi
quoque spem dedísti.

Preces meæ non sunt dignæ:
sed tu bonus fac benígne, ne
perénni cremer igne.

Inter oves locum præsta, et
ab hædis me sequéstra,
státuens in parte dextra.

Confutátis maledíctis, flam-
mis ácribus addíctis: voca me
cum benedíctis.

Oro supplex et acclínis, cor
contrítum quasi cinis: gere
curam mei finis.

Lacrimósa dies illa, qua
resúrget ex favilla judicándus
homo reus.

Huic ergo parce, Deus: pie
Jesu Dómine, dona eis
réquiem. Amen.

EVANGELIUM † Sequéntia
sancti Evangélii secúndum
Joánnem (6, 51-55).

In illo tempore: Dixit Jesus
turbis Judæórum: Ego sum
panis vivus, qui de cælo

Marii dal's rozhřešení, lotr
hříšníkem již není, já též
čekám vykoupení.

Nehodně tě prosím, Pane,
dobrotou však tvou se stane:
kol mne oheň nezaplane.

Rač mne mezi ovce vzítí, od
kozlů mne oddělití, dej mi po
pravici dlítí.

Až se zachvějí kdys klatí, že
je ostrý plamen schvátí, rač
mne k sobě povolati!

Duše prosí, lká, se rmoutí,
v popel mé se srdce hrouť,
rač smrt dobrou poskytnoutí!

Slzavým dnem bude, Pane, o
němž vinník k Soudu vstane
z hrobového svého lože!

Tohoto pak šetři, Bože! Milý
Pane Ježíši, dej jim
odpočinutí! Amen.

EVANGELIUM † Pokračová-
ní sv. Evangelia podle Jana
(6, 51-55).

Za onoho času řekl Pán Ježíš
k zástupům židovským: Já
sem chléb živý, který s nebe

descéndi. Si quis
manducáverit ex hoc pane,
vivent in ætérnum: et panis,
quem ego dabo, caro mea est
pro mundi vita. Litigábant
ergo Judæi ad ínvicem,
dicéntes: Quómodo potest
hic nobis carnem suam dare
ad manducándum? Dixit
ergo eis Jesus: Amen, amen,
dico vobis: nisi
manducáveritis carnem Filii
hóminis et bibéritis ejus
sánguinem, non habébitis
vitam in vobis. Qui
mandúcat meam carnem et
bibit meum sánguinem habet
vitam ætérnam: et ego
resuscitábo enim in
novíssimo die.

OFFERTORIUM - Dómine
Jesu Christe, Rex glóriæ,
líbera ánimas ómnium
fidélium defunctorum de
pœnis inférni, et de profúndo
lacu: líbera eas de ore leónis,
ne absórbeat eas tártarus, ne
cadant in obscúrum: sed
sígner sanctus Míchael
repræséntet eas in lucem
sanctam: Quam olim Abrahæ
promisísti et sémini ejus. V.
Hóstias et preces tibi,

sestoupil. Bude-li kdo jísti
z chleba toho, živ bude na
věky. A chléb, který já dám,
tělo mé jest, které dám za
život světa. Tu hádali se židé
vespolek řkouce: Kterak
může tento dáti nám tělo své
k jídlu? Proto řekl jim Ježíš:
Amen, amen, pravím vám:
Nebudete-li jísti těla Syna
člověka a pítí jeho krve,
nebudete mítí v sobě života.
Kdo jí mé tělo a pije mou
krev, má život věčný, a já ho
vzkřísím v den poslední.

OBĚTOVÁNÍ - Pane Ježíši
Kriste, Králi slávy, vysvoboď
duše všech věřících
zemřelých od útrap pekla a
od hluboké propasti;
vysvoboď je z tlamy lví, aby
jich nepohltila pekelná
hlubina, aby neupadly do
temnosti, nýbrž ať
korouhevník, svatý Michal,
které jsi kdysi přislíbil
Abrahamovi a jeho semeni.
V. Oběti a modlitby chvály ti,